

Wisenten in het Kraansvlak

Nieuwsbrief Maart 2010

Een nieuw jaar en nieuwe studenten op het Wisentenonderzoek.

Voor studenten is het altijd weer zoeken naar een mooie stageplaats. Je moet een goed idee hebben van wat je wilt en er op tijd bij zijn. Richa Nanne en Daan van der Elsen, afstuderende Bos- en Natuurbeheer studenten van Hogeschool Inholland, waren dit jaar de gelukkigen om mee te mogen werken aan dit onderzoek.

Beiden willen graag met grote zoogdieren werken en veel groter dan de wisent vind je ze in Nederland niet.

Daan en Richa vertellen:

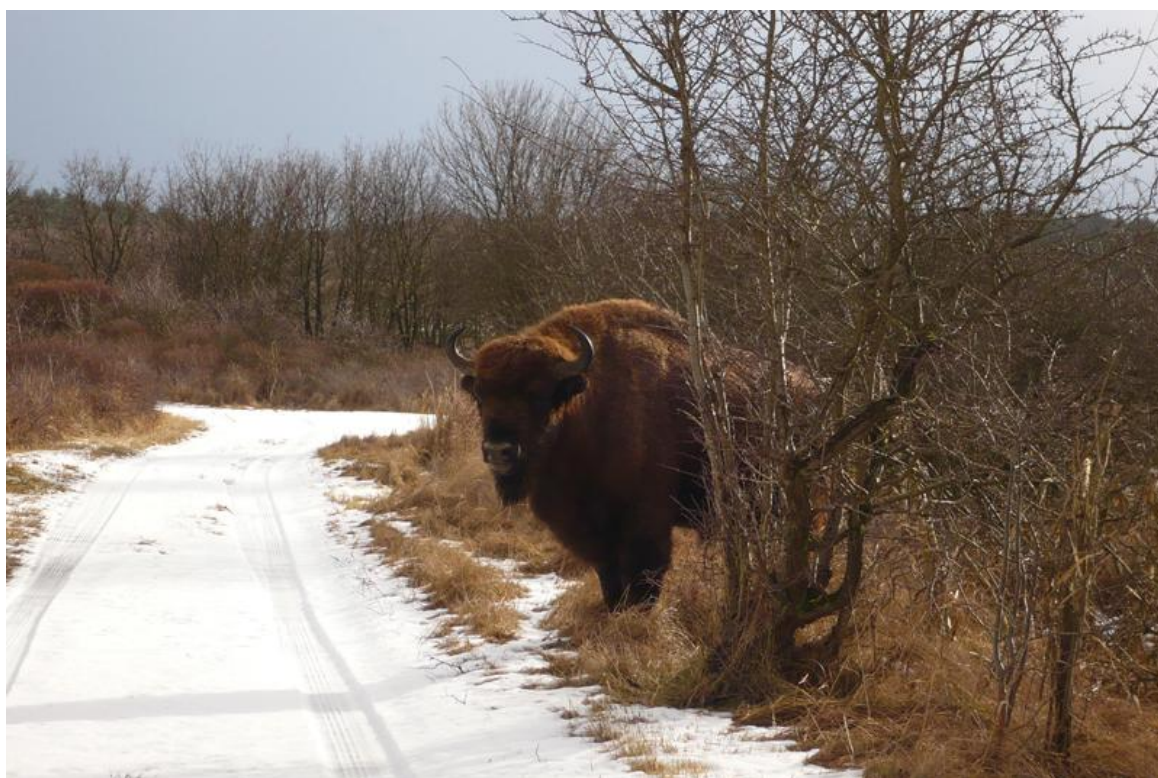
Zonder dat we het van elkaar wisten hadden we allebei een gooi gedaan naar een plaatsje in het Wisentenonderzoek. We zijn namelijk klasgenoten. We waren natuurlijk zeer verrast toen we hoorden dat we samen aan dit project mee mochten werken.

De eerste keer met Coen van Oosterom naar het Kraansvlak. Daan op de passagiersstoel, dus die had "hekkendienst". Het was een mooie besneeuwde ochtend waardoor sommige sloten van de hekken een beetje vastgevroren waren. Een beetje rammelen met de sleutels helpt dan vaak wel. "Niet met de sleutels tegen de stroomdraad aan" hoort Daan zichzelf nog denken...

Je raad het al, hij was nog niet klaar met deze gedachte of het was raak. Met een paar duizend volt door Daan z'n vingers was hij in ieder geval wel goed wakker.

Al heel snel dacht Coen iets te zien in een bosje verderop. En ja hoor, daar stond zowaar een wisent. "Wat een enorm beest!" Het bleek dan ook Podryw te zijn, de stier van het Wisenten gezelschap. Hij stond alleen in een Kardinaalsmuts struweel waar hij flink had huisgehouden. Overal geschilde en gebroken Kardinaalsmutsen.

Toen hij op ooghoogte voor de auto overstak, konden we zijn omvang pas echt goed inschatten. Schitterend!

Afb.1: De sporen van de auto op de weg geven een goed idee van de grootte van Podryw

Wisenten in het Kraansvlak

Nieuwsbrief Maart 2010

In de dagen die daarna kwamen, hebben we Podryw nog menigmaal in zijn eentje zien staan. We vonden het, na iets meer dan een week, dan ook erg spannend om te zien hoe hij uiteindelijk de groep naderde. Volgens de boswachters stond hij al flinke tijd in zijn eentje. Het grootste deel van de groep trok weg, maar een dame bleef rustig staan eten. In plaats van een beetje galant te zijn, duwde Podryw deze dame aan de kant om precies van die ene Kardinaalsmuts te gaan eten.

Inmiddels zijn we bijna een maand verder en hebben we opgemerkt dat Podryw het solitaire leven afwisselt met het leven tussen de rest van de groep. Ook is het ons opgevallen dat de Wisenten ten opzichte van elkaar zeer sociaal zijn, ze lijken voor elkaars kalveren te zorgen. We hebben namelijk gezien dat er meerdere kalveren bij een koe stonden te drinken.

Naast de Wisenten observeren we tevens de Konikpaarden en de Schotse Hooglanders. We hebben de Wisenten en de Hooglanders van eiken zien eten wat niet zo heel vaak blijkt voor te komen. Wat ons ook is opgevallen, is dat als de Wisenten gaan liggen, zij door de achterbenen zakken en als eerste met hun kont de grond raken. Voor zo ver wij weten, zakken paarden en gedomesticeerde runderen eerst door hun voorbenen.

Een dagje zoeken met Ko leverde ons de Konikpaarden op. Bij aankomst waren zij druk bezig met het opgraven van rietwortels langs de waterkant. Met de hoeven trapten ze de grond open. Een mooi voorbeeld van hoe deze grazers dynamiek terugbrengen in het duingebied. De hengst blijkt nog niet goed te weten hoe dit werkt, hij liep omgewoelde plekken van zijn soortgenoten na om te kijken of er nog wortels te vinden waren. Ook probeerde hij regelmatig de wortels uit de mond van de dames te stelen. Hij is de jongste van de groep (1.5 jaar oud) en moet misschien nog leren hoe het moet.

Tot zo ver onze bevindingen. We hopen snel weer terug te zijn met nieuwtjes uit het veld.

Groetjes, Richa & Daan

Afb.2: Konikpaard trapt grond open op zoek naar rietwortels